

Sygn. akt IV Pa 9/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska (spr.)

Sędziowie: sędzia Sławomir Górny, sędzia Sławomir Matusiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie 20 czerwca 2023 roku w Sieradzu

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

o nagrodę jubileuszową

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu - Sądu Pracy

z dnia 10 stycznia 2023 roku sygn. akt IV P 27/22

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 3 i oddala powództwo oraz zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

2. zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. 705 (siedemset pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt IV Pa 9/23

UZASADNIENIE

A. K. wystąpił przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o zapłatę 900,00 zł., tytułem nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał na zatrudnienie w pozwanej Spółce od 01 września 1981 r. do 30 listopada 2021 r. oraz na odmowę pozwanego zapłaty nagrody jubileuszowej z argumentacją, iż na dzień 30 listopada 2021 r. powód posiadał staż pracy wynoszący 39 lat 11 miesięcy i 20 dni. Zgodnie z wyliczeniem powoda staż ten wynosi 40 lat 1 miesiąc i 4 dni.

Nakazem zapłaty z dnia 12 sierpnia 2022 r. Sąd uwzględnił powództwo. Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż wypłata nagrody jubileuszowej następuje po spełnieniu przesłanek przewidzianych w regulaminie wynagradzania pracowników (...) Sp. z o.o. Zgodnie z § 28 regulaminu do okresu pracy uprawniającego do otrzymania nagrody jubileuszowej wlicza się wyłącznie okresy pracy w (...) Sp. z o.o. oraz w (...) w W., z wyłączeniem między

innymi okresu, w czasie którego pracownik pobierał wynagrodzenie chorobowe, zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne.

W piśmie z 24 października 2022r. pozwany wskazał, iż powodowi po 40 latach pracy przysługiwałaby nagroda jubileuszowa w wysokości 9 471,28zł brutto. W związku z tym w piśmie z 07 listopada 2022r. powód sprecyzował żądanie domagając się zasądzenia nagrody jubileuszowej w wysokości 9 471,28zł., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty. Powód podniósł, iż pozwany nie zaliczył do stażu pracy uprawniającego do nabycia nagrody jubileuszowej okresu urlopu po powrocie ze służby wojskowej od 15 kwietnia 1988r. do 06 maja 1988r. W pozostałej części staż pracy obliczony został przez każdą ze stron w taki sam sposób, bez uwzględnienia okresu urlopu bezpłatnego oraz okresu pobierania wynagrodzenia chorobowego po 28 lutego 2019r., czyli po zmianie regulaminu wynagradzania. Powód powołując się na treść §28 pkt 2 regulaminu wynagradzania wskazał, iż cały okres zatrudnienia powinien zostać zaliczony do stażu pracy, z wyłączeniem 27 dni, za które powód pobierał wynagrodzenie chorobowe.

W odpowiedzi pozwany podniósł, iż okres czynnej służby wojskowej od 24 kwietnia 1986r. do 14 kwietnia 1988r. został uwzględniony przy ustaleniu stażu pracy wymaganego do nagrody jubileuszowej. Po zakończeniu służby wojskowej powód zgłosił gotowość do pracy 07 maja 1988r. i podjął pracę 11 maja 1988 r. Przepisy ustawy o powszechnym obowiązku obrony pozwalają zaliczyć do uprawnień wynikających ze stosunku pracy jedynie okres odbywania zasadniczej służby wojskowej. Zdaniem pozwanego nie zalicza się do stażu pracy warunkującego prawo do nagrody jubileuszowej, okresu przerwy pomiędzy zakończeniem służby wojskowej, a zgłoszeniem gotowości do pracy. W piśmie z 28 listopada 2022 r. pozwany wskazał okresy zatrudnienia powoda uprawniające do nabycia nagrody jubileuszowej, których suma wynosi 39 lat 11 miesięcy i 20 dni, pomijając okres od 15 kwietnia do 06 maja 1988 r.

Wyrokiem z 10 stycznia 2023r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy w W. zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 9 471,28 zł., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty, tytułem nagrody jubileuszowej (pkt.1). Umarzył postępowanie w pozostałej części (pkt.2). Zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 1350.00 zł., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów postępowania.

Wyrok zapadł po następujących ustaleniach i ocenie prawnej:

A. K. był zatrudniony od 01 września 1981r. do 26 czerwca 2005r. w Przedsiębiorstwie (...)w W., a następnie w związku z przejściem zakładu pracy na innego pracodawcę w trybie art. 23⁽¹⁾§1 k.p., od 27 czerwca 2005r. do 30 listopada 2021r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Stosunek pracy rozwiązano za porozumieniem stron na wniosek powoda. W czasie zatrudnienia powód korzystał z urlopu bezpłatnego w okresach: od 11 do 18 lipca 1984r., od 22 do 24 sierpnia 1984 r., od 10 do 12 października 1984 r., od 07 do 21 kwietnia 1986 r. i od 01 października do 26 października 2004 r.

Powód odbył służbę wojskową od 24 kwietnia 1986 r. do 14 kwietnia 1988 r.

W dniu 06 maja 1988 r. zgłosił gotowość podjęcia pracy w (...) w W. po odbyciu służby wojskowej. Z dniem 11 maja 1988 r., powód został przeniesiony na nowe stanowisko kierowcy - konduktora. Staż pracy powoda do dodatku stażowego liczony był od 01 września 1981 r., z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego. W okresie od 15 do 26 stycznia 2020 r. i od 17 do 31 sierpnia 2020 r. powód przebywał na zwolnieniu chorobowym.

W pozwanym Przedsiębiorstwie obowiązuje regulamin wynagradzania pracowników, który w § 28 w brzmieniu ustalonym aneksem z dnia 13 lutego 2019r. przewiduje, iż pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa z tytułu długoletniej i nienagannej pracy, która za 40 lat pracy wynosi 350% podstawy wymiaru. Do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się bez względu na przerwy w zatrudnieniu wyłącznie okresy zatrudnienia w (...) Spółce z o.o. na podstawie umowy o pracę. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej nie wlicza się okresów zatrudnienia w (...) sp. z o.o.: zakończonych rozwiązaniem umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z

winy pracownika, poprzedzających rozwiązanie umowy o pracę w związku z przejściem na emeryturę pracownika, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie chorobowe, zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, w czasie których pracownik przebywał na urlopie wychowawczym, rodzicielskim, ojcowskim. Pracownik nabywa prawo do nagrody w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody. Wypłata nagrody następuje w pierwszy dzień roboczy miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do nagrody.

Zgodnie z §33 regulaminu w sprawach dotyczących przedmiotu regulaminu, które nie zostały w nim uregulowane zastosowanie mają przepisy prawa pracy.

Przechodząc do oceny prawnej, Sąd Rejonowy podkreślił , że spór dotyczy

zaliczenia do okresu zatrudnienia uprawniającego do nabycia przez powoda prawa do nagrody jubileuszowej po 40 latach pracy, okresu od 15 kwietnia do 06 maja 1988r., czyli od zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy w (...) w W. 06 maja 1988r. Jednocześnie Sąd I instancji zaakcentował, że prawo do nagrody jubileuszowej wynika wyłącznie z regulaminu wynagradzania pracowników, obowiązującego w pozwanym Przedsiębiorstwie i uprawnienie to nie jest przedmiotem uregulowania w przepisach prawa pracy. Rozpoznając roszczenie powoda należy mieć na uwadze treść § 28 regulaminu wynagradzania pracowników, określającego warunki uzyskania prawa do nagrody jubileuszowej. Zgodnie z postanowieniami regulaminu do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się bez względu na przerwy w zatrudnieniu wyłącznie okresy zatrudnienia w (...) Spółce z o.o. na podstawie umowy o pracę. Regulamin wymienia szczegółowo, których okresów zatrudnienia w pozwanym Przedsiębiorstwie nie wlicza się do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej. Sąd Rejonowy wskazał że regulamin nie wyłącza okresu zatrudnienia pracownika od dnia zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy i podjęcia pracy po odbyciu służby wojskowej. Sąd podkreślił zgodne wyłączenie przez strony okresu pobierania przez powoda wynagrodzenia chorobowego od 15 do 26 stycznia 2020r. i od 17 do 31 sierpnia 2020r. oraz okresu korzystania przez powoda z urlopu bezpłatnego. Zdaniem Sądu Rejonowego nie ma natomiast podstaw do wyłączenia z okresu uprawniającego do nabycia nagrody jubileuszowej, okresu od zakończenia służby wojskowej do zgłoszenia gotowości do podjęcia pracy i podjęcia pracy, mimo zeznań zastępcy prezesa zarządu, iż okres ten w wypadku innych pracowników nie był przedmiotem sporów, ponieważ zgodnie z ustawą o powszechnym obowiązku obrony okres ten nie uprawnia do uzyskania stażu. Sąd meriti wskazał, iż powodowi zaliczono okres czynnej służby wojskowej do okresu zatrudnienia na podstawie art. 301 § 2 k.p. oraz że powód był zatrudniony w pozwanym Przedsiębiorstwie od 01 września 1981 r. nieprzerwanie do dnia rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron 30 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy powołał się na zaświadczenie załączone do części A akt osobowych, dotyczące zaliczenia powodowi do dodatku stażowego poprzednich okresów zatrudnienia, z którego wynika, iż dodatek stażowy dla A. K. zatrudnionego w (...) od 11 maja 1988 r. na stanowisku kierowca - konduktor po zasadniczej służbie wojskowej, naliczany jest od 01 września 1981 r.,

z wyłączeniem 8 dni urlopu bezpłatnego. Wskazując na powyższe , Sąd I instancji wywiódł, że do 40 letniego okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej, należy uwzględnić okres od 15 kwietnia do 06 maja 1988 r. W związku z tym Sąd zasądził żadaną kwotę 9 471,28 zł, z odsetkami od dnia 01 grudnia 2021 r. i umorzył postępowanie w części, w której powód cofnął pozew domagając się pierwotnie kwoty 9 900,00 zł.

O kosztach obejmujących koszty zastępstwa prawnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zmianami).

Apelację od wyroku wywiódł pozwany (...) Sp. z o.o. w W.

Wyrokowi zarzucono:

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 28 Regulaminu wynagradzania pracowników (...) W. Sp. z o.o w W. przez jego błędną wykładnię i zastosowanie w sprawie.

- naruszenie prawa procesowego tj. art 233 §1 kpc przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego sprawy i dokonania jego oceny z pominięciem w szczególności zeznań prezesa zarządu.

W uzasadnieniu apelujący podkreślił oś sporu sprowadzającą się do kwestii zaliczenia do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej okresu od 15 kwietnia 1988r do 06 maja 1988r., tj. od zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy w (...) w W.. Nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego zaliczającego w.w okres, opartego na dokumencie w części A akt osobowych, nieopatrzono go datą, nazwanym przez Sąd zaświadczeniem, że staż pracy powoda do dodatku stażowego po zatrudnieniu po wojsku liczony był od 01.09.1981r., z wyłączeniem 8 dni urlopu bezpłatnego, podczas gdy Sąd w swych ustaleniach wskazał prawidłowo, że w okresie zatrudnienia powoda przed rozpoczęciem czynnej służby wojskowej powód przebywał na urlopie bezpłatnym w ilości 29 dni. Tymczasem bezspornym jest, że przedmiotowe zaświadczenie nie dotyczy stanu faktycznego z dnia ponownego zatrudnienia powoda po odbyciu służby wojskowej. W związku z tym nie może stanowić podstawy do ustalenia stażu pracy powoda do dodatku stażowego na dzień zatrudnienia go po wojsku, a tym bardziej do ustalenia okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej, a ostatecznie do uwzględnienia przez Sąd na jego podstawie okresu od 15 kwietnia do 06 maja 1988r jako okresu pracy uprawniającego powoda do nagrody jubileuszowej. Pozwany podniósł przy tym, że dodatek stażowy i nagroda jubileuszowa to dwa różne świadczenia pracownicze przewidziane w regulaminach pracy i układach zbiorowych pracy. Sąd Rejonowy niezasadnie zatem wywodzi prawo powoda do nagrody na podstawie powołanego wyżej zaświadczenia. Istotnym jest w sprawie, że powód ostatecznie opierał swoje prawo do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy na twierdzeniu, że w okresie od 15 kwietnia 1988r do 06 maja 1988r faktycznie przebywał na udzielonym mu przez pozwanego urlopie. Miał bowiem świadomość jako wieloletni pracownik, że sporny okres tzw. przerwy po wojsku nigdy nie był wliczany u pracodawcy do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej i tak było też w jego przypadku. Pozwany wykazał w sprawie bezspornie na podstawie akt osobowych, że powód we wskazanym przez siebie okresie nie przebywał na żadnym urlopie.

Sąd Rejonowy pominął także zeznania M. M., których powód nie kwestionował, czym potwierdził ich wiarygodność, a są one zdaniem apelanta istotne dla rozstrzygnięcia sprawy i oceny, w szczególności treści § 28 regulaminu wynagradzania pracowników (...) W. Sp. z o.o w W., wyrażonej woli stron uzgadniających regulamin, potwierdzonej w wieloletniej praktyce stosowania przepisów regulaminu w przedmiocie nagród jubileuszowych. Jak wynika z zeznań M. M., uczestniczącego w uzgadnianiu treści regulaminu wynagradzania, strony od czasu jego funkcjonowania tj. od roku 2010 nigdy nie miały żadnych wątpliwości, że zgodnie z treścią postanowień regulaminu do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej nie podlega zaliczeniu okres tzw. przerwy po wojsku, co potwierdza niezmienna od roku 2010 praktyka stosowania regulaminu, zgodna z wolą stron porozumienia. Zdaniem apelującego wbrew twierdzeniu Sądu Rejonowego, art. 301KP w przypadku pozwanego nie stanowi samoistnej podstawy do zaliczenia okresu czynnej służby wojskowej do nagrody jubileuszowej, bowiem w prywatnej firmie decydują o tym przepisy wewnętrzzakładowe, w tym przypadku regulamin wynagradzania, który w § 33 powołuje inne przepisy prawa pracy, w tym art.120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP.

Podobnie na podstawie § 28 pkt. 1, pkt.3, § 33 regulaminu w związku z art. 120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP, nie podlega zaliczeniu do nagrody jubileuszowej sporny okres przerwy po wojsku. Okres ten nie podlegał także zaliczeniu przed zmianami wprowadzonymi aneksem nr (...) do regulaminu. Zdaniem apelującego w § 28 regulaminu nie było i nie ma zapisu o wyłączeniu z prawa do nagrody tzw. przerwy po wojsku, z uwagi na mający w sprawie zastosowanie zapis art. 120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP.

W takiej sytuacji postanowienia § 28 pkt.4 regulaminu wynagradzania pracowników (...) W. Sp. z o.o w W. nie mają w istocie rzeczy zastosowania wprost w spornej sprawie. Sąd dokonał nieprawidłowej interpretacji § 28 regulaminu i nieprawidłowo go zastosował przyjmując jego ust.4 jako podstawę do zaliczenia powodowi okresu od 15 kwietnia 1988r do 06 maja 1988r., do okresu uprawniającego powoda do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy w (...) W. Sp. zo.o w W. i zasądzając niezasadnie na rzecz powoda 9471,28 zł. tytułem tej nagrody.

Apelujący wniósł o włączenie w poczet materiału dowodowego

1. kserokopii wniosku w sprawie wypłaty nagrody jubileuszowej dla A. K. za 30 i 35 lat pracy- na okoliczność okresów zatrudnienia powoda zaliczanych do nagrody jubileuszowej, na okoliczność że okres tzw. przerwy po wojsku nie był sporny między stronami.

2. kserokopii wniosku w sprawie wypłaty nagrody jubileuszowej dla R. G. Prezesa Zarządu (...) W. Sp. z o.o w W. za 35 lat i 40 lat pracy- na okoliczność nie zaliczania tzw. przerwy po wojsku do nagrody jubileuszowej, równego traktowania pracowników w przedmiocie przyznawania nagród jubileuszowych.

Zgłoszenie tych dowodów argumentował niekwestionowaniem przez powoda w toku postępowania przed Sądem Rejonowym zeznań z-cy prezesa zarządu M. M., a Sąd nie uwzględnił tych zeznań w swoich ustaleniach i rozważaniach, stąd zdaniem pozwanego potrzeba ich powołania wynikła później.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o:

1. oddalenie apelacji pozwanej;

2. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesowych za instancję odwoławczą według norm przepisanych;

3. pominięcie załączonych do apelacji dokumentów, bowiem pozwana nie wniosła o dopuszczenie ich jako dowodów na etapie postępowania przed Sądem I instancji, choć mogła, będąc w ich posiadaniu.

W ocenie powoda, zarzuty apelacyjne nie zasługują na uwzględnienie. Wyrok Sądu I instancji nie narusza przepisów prawa procesowego, ani materialnego wskazanych w petitum apelacji. Zdaniem powoda Sąd Rejonowy potwierdził, iż regulamin nie wyłącza ze stażu pracy uprawniającego do uzyskania nagrody, okresu zatrudnienia pracownika od dnia zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy i podjęcia pracy po odbyciu służby wojskowej. Powód wliczył do stażu pracy uprawniającego go do nagrody jubileuszowej, okres czynnej służby wojskowej, bowiem kodeks pracy stanowi, że okres czynnej służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o powszechnym obowiązku obrony oraz przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (art. 301 k.p.). Kwestię zaliczania okresu służby wojskowej do stażu pracy w indywidualnych sytuacjach reguluje art. 120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP (Dz. U. z 2004 r. nr 241, poz. 2416.). Nadto podniósł, iż aneks z 13 lutego 2019 r. miał zastosowanie do zdarzeń, w tym okresów, które nie podległy wyłączeniu, dopiero po wejściu jego w życie.

Do wcześniejszych okresów należy stosować regulamin w brzmieniu poprzednio obowiązującym. Po 28 lutym 2019 r., powód do stażu pracy nie wliczał urlopu bezpłatnego, a także okresów pobierania wynagrodzenia chorobowego jako okresów uprawniających do uzyskania nagrody jubileuszowej, powołując się na art. 120 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony .

Załączone do apelacji dokumenty podlegają pominięciu na podstawie art. 381 k.p.c.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie skutkując zmianą zaskarżonego wyroku.

Jej zarzuty naruszenia prawa materialnego znalazły akceptację Sądu Okręgowego.

Natomiast zarzut dotyczący naruszenia art. 233§1k.p.c. jest niezasadny, bowiem spór w rozpoznawanej sprawie dotyczy prawa, a konkretnie czy w świetle uregulowania § 28 ust. 3 i 4 regulaminu wynagradzania pracowników (...) Sp. z o.o., w brzmieniu ustalonym aneksem z 13 lutego 2019 r., możliwe jest wliczenie do uprawnień do nagrody jubileuszowej okresu od dnia zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości pracy w pozwanym zakładzie. Powoływane przez apelującego zeznania zastępcy prezesa zarządu M. M., że zapisy § 28 regulaminu co do ich treści, interpretacji i praktyki stosowania, nigdy nie były przedmiotem sporu stron porozumienia płacowego oraz

nie były kwestionowane co do zasady przez pracowników firmy, w tym również przez powoda i przez PIP, pozostają nieistotne w sprawie. Spór dotyczy właściwej wykładni § 28 regulaminu nie tylko jego ust. 3 ale także, wbrew błędnemu twierdzeniu apelacji, jego ust. 4 w związku z art. 120 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej. Sąd Rejonowy dokonał błędnej wykładni w.w przepisów regulaminu, zaliczając powodowi okres od dnia zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy w pozwanym zakładzie, do prawa do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy.

Zgodnie z § 28 ust. 1 i 2 w brzmieniu ustalonym aneksem z 13 lutego 2019r. pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa z tytułu długoletniej i nienagannej pracy i wynosi za 40 lat pracy 350% podstawy wymiaru.

Dokonując wykładni cytowanego § 28 regulaminu – jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy - należy odnieść się do ust. 3 i 4 w.w regulaminu. Ust. 3 stanowi: do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się bez względu na przerwy w zatrudnieniu wyłącznie okresy zatrudnienia w (...) Spółce z o.o. na podstawie umowy o pracę.

Ust. 4 - do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej nie wlicza się okresów zatrudnienia w (...) sp. z o.o.: zakończonych rozwiązaniem umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z winy pracownika, poprzedzających rozwiązanie umowy o pracę w związku z przejściem na emeryturę pracownika, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie chorobowe, zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, w czasie których pracownik przebywał na urlopie wychowawczym, rodzicielskim, ojcowskim.

W ocenie Sądu Okręgowego, zawarte w ust. 3 sformułowanie „okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę”, nie nasuwa trudności interpretacyjnych. Okresem zatrudnienia jest bowiem okres faktycznego świadczenia pracy wynikającego z nawiązanego między pracownikiem, a zakładem stosunku pracy w rozumieniu art. 22 k.p. W korelacji z ust. 3 pozostają także wyłączenia z ust. 4 regulaminu, bowiem także nawiązują do faktycznego świadczenia pracy, poprzez wyłączenie z okresów pracy uprawniających do nagrody jubileuszowej, okresów pobierania przez pracownika wynagrodzenia chorobowego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego, przebywania na urlopie wychowawczym, rodzicielskim, ojcowskim, w których to okresach pracownik nie świadczy przecież pracy. Położenie akcentu w ust. 3 regulaminu na faktyczne świadczenie pracy znajduje także odzwierciedlenie w niewliczaniu przez strony procesu okresów urlopu bezpłatnego do stażu dla potrzeb prawa do nagrody jubileuszowej, co nie budzi przecież wątpliwości interpretacyjnych. Zaakcentować dodatkowo także trzeba, iż § 28 ust. 3 regulaminu, uwzględnia wyłącznie okresy zatrudnienia w (...) Spółce z o.o.

Dokonując wykładni przepisu § 28 ust. 3 i 4 regulaminu, nie sposób było pominąć także uregulowania art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej (jednolity tekst: Dz. U. z 1979r., Nr 18, poz. 111), do którego – jak zasadnie wskazuje apelujący - odsyła regulamin wynagradzania u pozwanego w rozdziale IV

§ 33 stanowiąc, że w sprawach dotyczących przedmiotu niniejszego regulaminu, które nie zostały w nim uregulowane, zastosowanie mają przepisy prawa pracy. Sąd Rejonowy także zasadnie ten przepis powołał.

Zgodnie natomiast z art. 9 § 1 k.p. ilekroć w Kodeksie pracy jest mowa o prawie pracy, rozumie się przez to przepisy Kodeksu pracy oraz przepisy innych ustaw i aktów wykonawczych, określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców, a także postanowienia układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów i statutów określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy.

§ 2. Postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych.

Do uregulowań ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej odwołuje się także prawidłowo powołany przez Sąd Rejonowy art. 301 k.p.

Zgodnie z treścią art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej pracownikowi, który w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy.

Z przepisu art. 120 ust. 1 cyt. ustawy wynika, że w okresie między powołaniem pracownika do zasadniczej służby wojskowej, a jej odbyciem stosunek pracy w zakładzie zatrudniającym pracownika przed powołaniem na podstawie umowy o pracę trwa nadal. Ten stosunek ustaje wówczas, gdy pracownik w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia ze służby nie zgłosi się do zakładu zatrudniającego go przed powołaniem, gdyż niezachowanie tego terminu powoduje wygaśnięcie stosunku pracy, chyba że nastąpiło z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w pracy. W okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej podstawowe obowiązki i prawa stron tego stosunku (świadczenie pracy przez pracownika i obowiązek zakładu wypłacania wynagrodzenia) są zawieszane. Pracodawca, który zatrudnił pracownika w dniu powołania do zasadniczej służby wojskowej, jest obowiązany zatrudnić go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub równorzędnym, jeżeli w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia ze służby zgłosi się do zakładu w celu podjęcia pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 5.02.2020r. , III AUa 990/19, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 1990.04.19 w sprawie III PZP 7/90 - OSNC 1991/1/4).

Przepis art. 120 ust. 1 daje więc podstawę do wliczenia do okresu zatrudnienia, po spełnieniu wymogu podjęcia pracy w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia od służby wojskowej, wyłącznie okresu odbywania służby wojskowej, do świadczeń wynikających ze stosunku pracy. Sąd Rejonowy odwołał się do tej ustawy i co więcej, prawidłowo wywiódł, iż zgodnie z jej uregulowaniem okres od zakończenia służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy „nie uprawnia do uzyskania stażu”, to jednak dokonał zupełnie błędnej wykładni § 28 ust. 3 i 4 regulaminu obowiązującego u pozwanego, w oderwaniu od wykładni celowościowej tych przepisów oraz w oderwaniu od uregulowania art. 120 ust.1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej. Prawidłowa, celowościowa wykładnia § 28 ust. 3 i 4 regulaminu , przy jednoczesnym zastosowaniu przepisu art. 120 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej, prowadzi do wniosku, że okres od dnia zwolnienia ze służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy nie podlega wliczaniu do okresów zatrudnienia w pozwanym zakładzie, uprawniających do nagrody jubileuszowej, co w przypadku powoda dotyczy okresu od 15 kwietnia 1988r. do 6 maja 1988r. Odmienne wykładnia w.w przepisów regulaminu odwołująca się do niewymienienia wśród wyłączeń w jego ust. 4, okresu od dnia zwolnienia ze służby wojskowej do dnia zgłoszenia gotowości do pracy, na co zdaje się wskazywać Sąd Rejonowy, a co błędnie podkreśla także powód, jest nieuprawniona, bowiem nie uwzględnia celu określonego w ust. 3 regulaminu wskazującego na faktyczne świadczenie pracy w pozwanym zakładzie, na podstawie umowy o pracę, a więc w rozumieniu art. 22 k.p. Dodać przy tym trzeba, że okresy urlopu bezpłatnego, a więc nieświadczenia pracy przez pracownika, niewymienione wszak w ust. 4 regulaminu, także nie podlegają wliczaniu do stażu do nagrody jubileuszowej, czego strony nie kwestionowały.

Sąd Rejonowy błędnie wywiódł uprawnienia powoda do dochodzonej nagrody, z treści zaświadczenia dotyczącego zaliczenia poprzednich okresów zatrudnienia, do uprawnień do dodatku stażowego. Rację ma apelujący, że dodatek stażowy i nagroda jubileuszowa to dwa różne świadczenia. Nadto podkreślenia wymaga, że ogólny staż pracy, mający wpływ na prawo i wysokość dodatku stażowego, nie może być podstawą do ustaleń w zakresie prawa do nagrody jubileuszowej, co do której uregulowanie zawarte w § 28 ust. 3 w związku z ust. 4 regulaminu i art. 120 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej, nie podlega wykładni rozszerzającej, a którą de facto Sąd Rejonowy błędnie zastosował.

Nadmienić także trzeba , iż lektura akt osobowych powoda wskazuje wprost, że po odbyciu służby wojskowej nie było żadnego wniosku o urlop, jak i nie udzielano powodowi jakiegokolwiek urlopu. Jedynym pismem po odbyciu służby wojskowej jest wniosek powoda z 6 maja 1988r. o ponowne zatrudnienie w zakładzie, rozpatrzony tego samego dnia przez pracodawcę pozytywnie i przyjęcie powoda do pracy na stanowisko kierowcy – konduktora z dniem 11 maja 1988r.

W rozpoznawanej sprawie pozwany pracodawca prawidłowo zatem uwzględnił do uprawnień powoda do nagrody jubileuszowej okres służby wojskowej oraz następnie okres od zgłoszenia gotowości do pracy, co nastąpiło jednak 6 maja 1988r., a nie jak pozwany błędnie przyjął 7 maja 1988r., co pozostaje bez znaczenia dla uprawnień do nagrody jubileuszowej, wobec niespełnienia przez powoda warunku 40 lat świadczenia pracy w pozwanym zakładzie.

Zgłoszone w apelacji dowody podlegały pominięciu na podstawie art. 381 k.p.c.

Zaskarżony wyrok jako naruszający przepisy prawa materialnego podlega zatem reformacji w punkcie 1 przez oddalenie powództwa oraz w zakresie kosztów procesu (pkt.3) należnych pozwanemu od powoda, o których orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., a ich wysokość na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych a (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801 ze zmianami).

O kosztach procesu za II instancję orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. , a ich wysokość na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801 ze zmianami).

O odsetkach od kosztów procesu za obie instancje orzeczono na podstawie art. 481 k.c.